

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/770/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111233183
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3111233183.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudcov JUDr. Gabriely Janákovvej a Mgr. Ivana Kubínyiho v právnej veci navrhovateľov 1/ M. L., štátneho občana SR, bytom F., R. XXXX/XX a 2/ F. L., štátnej občianky SR, bytom F., R. XXXX/XX, obaja zastúpení JUDr. Annou Žedényiovou, advokátkou, so sídlom Trenčín, Palackého 85/5 proti odporcovi C. V., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, bytom F. - B., C. XXX/X, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Danica Birošová, s.r.o., so sídlom Piaristická 46, Trenčín, o určenie neplatnosti právnych úkonov, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 18. júna 2013, č.k. 15C/176/2011-101, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľom náhradu trov odvolacieho konania v sume 74,90 Eur, do troch dní na účet ich právnej zástupkyne JUDr. Anny Žedényiovej, advokátky.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom určil, že zmluva o úvere zo dňa 03.11.2009 uzavretá medzi navrhovateľmi 1/, 2/ ako dlžníkmi a odporcom ako veriteľom je neplatná. Zároveň určil, že neplatná je aj zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam z toho istého dňa uzatvorená medzi navrhovateľmi 1/ a 2/ ako záložcami a odporcom ako záložným veriteľom, predmetom ktorej bolo zriadenie záložného práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat. úz. F., a to k bytu č. XX na X. D. bytového domu súp. č. XXXX postavenom na pozemku parc. č. XXXX/XX a spoluvlastníckeho podielu 73/2081 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp. č. XXXX a na pozemku parc. č. XXXX/XX, všetky nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností pre kat. úz. F. na LV č. XXXX. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľom náhradu trov prvostupňového konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že na strane navrhovateľov bol daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení neplatnosti predmetných právnych úkonov tak, ako to vyžaduje ust. § 80 písm. c/ O.s.p., keďže navrhovatelia majú s odporcom uzatvorenú písomnú zmluvu o úvere a na zabezpečenie tohto úveru uzavreli aj záložnú zmluvu k svojmu bytu. Odporca považuje predmetné zmluvy za platné právne úkony a nič mu nebráni v tom, aby sa od navrhovateľov domáhal zaplataenia zostatku úveru, prípadne začal i s realizáciou záložného práva k bytu navrhovateľov. Vyslovil názor, že určenie neplatnosti predmetných právnych úkonov v súdnom rozhodnutí odstráni stav objektívnej právnej neistoty v postavení navrhovateľov vo vzťahu k odporcovi a môže tak predísť prípadnej žalobe na plnenie zo strany odporcu i realizácii záložného práva na byt navrhovateľov. Predmetné právne úkony, ktoré uzavreli účastníci konania považoval za neplatné z dôvodu, že v zmluve o úvere zo dňa 3. novembra 2009 sa účastníci dojednali na poskytnutí úveru vo výške 20.000 Eur s tým, že peňažné prostriedky úveru navrhovateľa od odporcu prevzali pri podpise zmluvy. Z výpovedí navrhovateľov, ktoré boli potvrdené výpoveďou svedkyne N. Q., kvitanciou spoločnosti ARTKONTI, s.r.o. a nepriamo

aj výpoveďou odporcu o tom, že navrhovatelia nutne potrebovali peniaze z úveru, o ktorý ho žiadali, súd vyvodil záver, že samotní navrhovatelia prostriedky na vyplatenie svojho predchádzajúceho úveru nemali, a preto ho musel vyplatiť za nich sám odporca, však považoval za preukázané, že podľa dohody medzi účastníkmi odporca vyplatil ešte pred podpisom zmluvy o úvere zo svojich peňažných prostriedkov úver navrhovateľov u spoločnosti ARTKONTI, s.r.o. a navrhovateľom pri podpise zmluvy odovzdal len peňažné prostriedky v sume asi 7.000 Eur. Skutočnou vôľou všetkých účastníkov teda bolo, že odporca navrhovateľom poskytne úver 20.000 Eur, z ktorých prostriedkov časť bude vyplatená na splatenie úveru navrhovateľov u spoločnosti ARTKONTI, s.r.o. Považoval za dané, že v písomnej zmluve o úvere zo dňa 3. novembra 2009 je prejav vôle účastníkov, a to tak navrhovateľov ako aj odporcov, v rozpore s ich skutočnou vôľou, ktorá bola v konaní preukázaná. Považoval preto písomnú zmluvu o úvere podľa § 39 Občianskeho zákonníka za neplatnú. Vyslovil názor, že rovnako musí byť neplatná aj zmluva o zriadení záložného práva k bytu navrhovateľov, ktorú uzavreli účastníci 3. novembra 2009, lebo táto má zabezpečovať pohľadávku odporcu na úvere, ktorý mal poskytnúť podľa písomnej zmluvy o úvere z toho istého dňa a ak je neplatná samotná zmluva o úvere, z ktorej pohľadávka má byť záložným právom zabezpečená, je kvôli svojej akcesorickej povahe neplatná aj zmluva o zriadení záložného práva. V závere vyslovil názor, že postup, ktorý si účastníci pri poskytovaní úveru dojednali, teda, že peňažné prostriedky úveru sa vyplácajú priamo pri podpise zmluvy, pričom časť z nich je poukázaná priamo na splatenie určitého záväzku dlžníkov u tretej osoby, sám o sebe nie je v rozpore s právom, avšak je potrebné, aby prejav vôle, teda písomná zmluva o úvere takejto skutočnej vôle účastníkov zodpovedala a nebola s ňou v rozpore.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie odporca, ktorý navrhol jeho zmenu a zamietnutie návrhu na začatie konania, prípadne zrušenie veci podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. a vrátenia okresnému súdu na ďalšie konanie. Uplatnil dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. b/, c/, d/, f/ O.s.p. V odvolaní uviedol, že účastníci uzavreli 3. novembra 2009 zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške istiny celkom 20.000 Eur za podmienok uvedených v tejto zmluve a navrhovatelia sa zaviazali poskytnutý úver splácať v lehotách a spôsobom uvedeným v zmluve o úvere, najneskôr do 3. novembra 2019. Vyslovil názor, že navrhovatelia neunesli dôkazné bremeno a bremeno tvrdenia v tom smere, že by žalobou napadnuté právne úkony trpeli takými vadami, ktoré by boli spôsobilé privodiť ich absolútnu neplatnosť. Účastníci zmluvy o úvere ako osoby neznalé práva uzatvorili predmetné právne úkony v danej forme, avšak ani táto skutočnosť nemôže mať vplyv na plnenie vzájomných povinností vyplývajúcich z týchto právnych úkonov najmä po tom, čo si odporca svoju základnú povinnosť, a to poskytnúť navrhovateľom finančné prostriedky za dohodnutý úrok na dohodnutú dobu splnil, avšak práve navrhovatelia si svoje povinnosti neplnili, hoci spočiatku úver začali splácať. Navrhovatelia neplnili ani svoj primárny záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere, a to zaplatiť istinu poskytnutých finančných prostriedkov, a preto je podľa ich názoru právne relevantné domáhať sa neplatnosti výšky úrokov a úrokov z omeškania, resp. zmluvných pokút, resp. ich súlade s dobrými mravmi. Zdôraznil, že pri podpise zmlúv navrhovatelia s ich obsahom súhlasili, čo vyjadrili svojimi vlastnoručnými podpismi. V prípade, ak by považovali výšku úrokov, ako aj zmluvnú pokutu za neprimeranú, resp. iné ustanovenia zmluvy za neprijateľné, mohli sa obrátiť so svojou žiadosťou o poskytnutie úveru na niektorý z bankových subjektov. Citoval rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 32Cdo 922/2007 zo dňa 24.05.2007, týkajúci sa rozdielu medzi pôžičkou a úverom, najmä jeho záver o tom, že aj keď obvykle je stranou, ktorá sa zaväzuje poskytnúť úver, spravidla banka, umožňuje Obchodný zákonník, aby veriteľom bola aj iná osoba.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p., t.j., že konanie má inú vadu, videl v tom, že odporcovi bol doručený návrh zo dňa 29. decembra 2001. V spise sa na čl. 14 nachádza doplnenie žaloby, pričom toto doplnenie nebolo odporcovi doručené. Ďalej vyčítal súdu prvého stupňa, že na základe návrhu navrhovateľov odročil predposledné pojednávanie okrem iného za účelom zabezpečenia správy od spoločnosti ARTKONTI, s.r.o. s tým, aby bolo oznámené, kto vyplatil záväzok navrhovateľov, na základe čoho bolo zrušené záložné právo na ich byt. Po vyhlásení rozsudku bola do spisu doručená správa od tejto spoločnosti, z ktorej vyplynulo, že zmluva bola predčasne vyplatená zo strany dlžníkov osobne v hotovosti v ústne dohodnutej sume 15.000 Eur na ich výslovnú žiadosť, nakoľko bolo oznámené, že majú lepšie podmienky a uvedené bolo vyplatené 3. novembra 2009. Súd prvého stupňa mal preto vypočítať zodpovednú osobu spoločnosti ARTKONTI, ktorá sa má nestranne vyjadriť ku skutočnosti kedy a akým spôsobom došlo k úhrade pohľadávky. Súdu prvého stupňa vyčítal nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazov, s tým, že navrhovatelia a svedkyňa N. Q. mali eminentný

záujem na výsledku sporu, nakoľko žiadali o určenie neplatnosti týchto úkonov a tým sa zbaviť svojich platných záväzkov voči odporcovi. Okrem ich výpovedí, ktoré mali potvrdzovať, že odporca im poskytol úver vo výške 7.000 Eur a nie 20.000 Eur, pričom zo sumy 20.000 Eur uhradil za navrhovateľov záväzkov voči spoločnosti ARTKONTI takémuto záveru nesvedčí iný dôkaz. Vyslovil názor, že keď na kvitancii spoločnosti ARTKONTI, s.r.o. je uvedený dátum úhrady záväzku 30. október 2011, s najväčšou pravdepodobnosťou ide len o chybu v písaní, lebo skutočný dátum úhrady je 3. november 2011. Ďalej citoval ustanovenia § 34, § 35 Občianskeho zákonníka a súdu prvého stupňa vyčítal ich nesprávny výklad.

Navrhovatelia vo vyjadrení, ktoré podali prostredníctvom ich právnej zástupkyne navrhli rozsudok okresného súdu potvrdiť. Pokiaľ ide o tú skutočnosť, že odporcovi nebolo doručené doplnenie návrhu na začatie konania, tak poukázali na to, že v priebehu konania odporca túto skutočnosť žiadnym spôsobom nenamietal. Pokiaľ ide o vyjadrenie od spoločnosti ARTKONTI, s.r.o., odvolací súd by na túto nemal prihliadať, pretože bol navrhovateľmi navrhnutý a odporca mal možnosť do vyhlásenia rozsudku požiadať o odročenie pojednávania za účelom doručenia vyjadrenia od spoločnosti ARTKONTI, ktorú nevyužil. Ďalej poukázali na to, že kvitanciu o vyplatení predmetného úveru vystavil 30.10.2009 konateľ spoločnosti ARTKONTI, s.r.o. C. H., ktorého funkcia konateľa zanikla 25.11.2011 a vyjadrenie spoločnosti ARTKONTI, s.r.o. doručenej Okresnému súdu Trenčín 16. júla 2013 vystavil ako konateľ predmetnej spoločnosti D., ktorý pri vyplácaní úveru v tejto spoločnosti pravdepodobne ani nebol. Dali do pozornosti výpis z obchodného registra tejto spoločnosti, podľa ktorého od 02.02.2012 nemá žiadneho konateľa, takže za ňu nemôže nikto konať a vyjadrenie nebolo vydané oprávnenou osobou.

Odporca po predložení veci krajskému súdu zmenil 20.04.2014 právneho zástupcu a 6. mája 2014 predložil doplnenie odvolania. V odvolaní vyčítal súdu prvého stupňa, že nevykonal všetky dôkazy, ktorých vykonanie bolo nevyhnutné pre správne rozhodnutie v danej veci. Poukazoval na písomné vyjadrenie spoločnosti ARTKONTI, s.r.o. zo dňa 03.07.2012, podľa ktorého navrhovatelia osobne predčasne vyplatili v hotovosti sumu 15.000 Eur a nie 13.000 Eur ako to bolo tvrdené navrhovateľmi a svedkyňou Zimekovou. Zároveň predložili podľa § 205a O.s.p. ďalší dôkaz, a to príjmový pokladničný doklad zo dňa 03.11.2009, ktorý odporca nemohol predložiť skôr v konaní pred súdom prvého stupňa z dôvodu, že tento nemohol nájsť, hoci ho hľadal na všetkých miestach, kde predpokladal, že by sa mohol nachádzať, a preto sa domnieval, že ho stratil a našiel ho až pri upratovaní osobných dokladov.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej, možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a/ až f/ citovaného zákonného ustanovenia. Podľa odseku 3 citovaného zákonného ustanovenia rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prejednávanej veci vyplýva zo spisu, že rozsudok okresného súdu bol doručený vtedajšiemu právnenému zástupcovi odporcu 6. augusta 2013, v dôsledku čoho lehota na odvolanie uplynula 23. augusta 2013. Odporca aj podal v tejto lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie dňa 16.08.2013 na Pošte Partizánske, ktoré došlo okresnému súdu 20.08.2013.

Vec bola predložená krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní 28.10.2013. Zo spisu ďalej vyplýva, že odporca udelil plnomocenstvo na konanie pred odvolacím súdom Advokátskej kancelárii JUDr. Danica Birošová, s.r.o. dňa 20.04.2014 a následne bolo podané osobne doplnenie odvolania na krajskom súde 6. mája 2014.

Z uvedeného je zrejmé, že dôvody odvolania boli rozšírené po uplynutí lehoty na odvolanie, v dôsledku čoho na tieto dôvody nemôže odvolací súd prihliadať.

V rámci doplnenia dôvodov na odvolanie po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na odvolanie odporca zároveň uplatnil aj nový dôkaz, a to príjmový pokladničný doklad zo dňa 03.11.2009, s poukazom na to, že v priebehu konania tento nemohol nájsť.

Ustanovenie § 205a ods. 1 umožňuje, aby skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, boli pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom za situácie uvedenej pod písmenami a/ až d/ citovaného zákonného ustanovenia.

V prejednávanej veci je z obsahu doplnených dôvodov odvolania zrejmé, že odporca uplatňuje nový dôkaz, a to príjmový pokladničný doklad, s odkazom na písmeno d/ (účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť dôkaz do rozhodnutia súdu prvého stupňa). V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že odvolací súd by sa mohol zaoberať takýmto dôkazom a najmä posudzovať, či účastník konania bez svojej viny nemohol označiť dôkaz alebo predložiť tento do rozhodnutia súdu prvého stupňa len vtedy, ak by bol uplatnený v rámci lehoty na odvolanie. Ustanovenie § 205a totiž umožňuje predložiť, na rozdiel od ustanovenia § 120 ods. 4 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa len výnimočne, a to v rámci odvolania, s uplatnením dôvodov podľa § 205 ods. 2 O.s.p. Existencia takéhoto dôkazu nemôže mať za následok predĺženie možnosti na doplnenie dôvodov odvolania v rozpore s ust. § 205 ods. 3 O.s.p. Na takto uplatnený dôkaz preto odvolací súd nemohol prihliadať.

Odporca v zákonnej lehote podanom odvolaní uplatnil dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. b/, c/, d/, f/ O.s.p.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p. (konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci) videl v tom, že odporcovi nebolo doručené doplnenie návrhu na začatie konania z č.l. 14 spisu.

Podľa súdnej praxe sa inou vadou rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod § 221 ods. 1, ale ich dôsledok sa mohol prejavíť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

Odvolací súd zistil, že doplnením podania zo dňa 07.05.2012 navrhovateľa uvádzali dôvody, pre ktoré by mala byť zmluva o úvere neplatná pre jej rozpor s dobrými mravmi a ďalej citoval ustanovenia § 52, týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv a zdôrazňovali, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, t.j. neprijateľná podmienka.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je však zrejmé, že svoj výrok, ktorým určil neplatnosť zmluvy o úvere, ako i záložné zmluvy, súd prvého stupňa neodôvodnil s odkazom na jej rozpor s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka ani pre neprijateľné podmienky, teda v súvislosti s posudzovaním jej charakteru ako spotrebiteľskej zmluvy. Za takejto situácie potom nedoručenie doplnenia podania nemalo žiadnym spôsobom vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ (súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností) je daný v prípade, ak účastník navrhol dôkaz, ktorý bol spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a súd ho nevykonal, čím vzniká nedostatok v skutkových zisteniach, ktorý treba odstrániť.

Odporca vo svojom včas podanom odvolaní vyvodzuje existenciu dôvodu na odvolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia zo skutočnosti, že nebola vypočítaná zodpovedná osoba spoločnosti ARTKONTI, s.r.o., ktorá sa má nestrannne vyjadriť ku skutočnosti kedy, kým a akým spôsobom došlo k úhrade pohľadávky tejto spoločnosti voči navrhovateľom.

Zo spisu, a to najmä zo zápisnice o pojednávaní súdu prvého stupňa zo dňa 27. júna 2013, na ktorom aj bol vyhlásený napadnutý rozsudok vyplýva, že po poučení podľa § 120 ods. 4 O.s.p. právni zástupcovia oboch strán zhodne uvádzajú, že návrhy na doplnenie dokazovania nemajú.

Pokiaľ ide o oznámenie spoločnosti ARTKONTI, tak na spise sa nachádza vyjadrenie zo dňa 12.07.2013, z ktorej vyplýva, že zmluva bola predčasne „vyplatená zo strany dlžníkov osobne v hotovosti v ústne dohodnutej sume 15.000 Eur na ich výslovnú žiadosť, nakoľko bolo oznámené, že majú lepšie podmienky od nového veriteľa, z ktorého poskytnutých financií úver vyplatia, pričom uvedené bolo vyplatené 03.11.2009“. Táto správa nebola podpísaná. Následne dňa 16.07.2013 bolo podané osobne vyjadrenie totožného znenia, ktoré je podpísané.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. preto nemohol byť uplatnený opodstatnene, pretože sa nedá konštatovať, že by v konaní pred súdom prvého stupňa účastník navrhol dôkaz, ktorý by nebol súdom prvého stupňa vykonaný.

Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní sa považuje taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ust. § 132 O.s.p. Podľa citovaného ustanovenia hodnotí súd dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť prvostupňovému súdu v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, poprípade poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vieryhodnosti je logický rozpor alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje ustanoveniam § 133 - § 135 O.s.p.

Odvolacím dôvodom podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. možno teda napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

V prejednávanej veci odporca v odvolaní vychádza z odlišných skutkových záverov než prvostupňový súd a robí z vykonaných dôkazov vlastné skutkové závery, týkajúce sa spôsobu a času plnenia predmetu úverovej zmluvy.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvého stupňa svoj záver o tom, že z úveru bola časť vo výške 13.000 Eur vyplatená pred uzavretím zmluvy o úvere, a to priamo predchádzajúcejmu veriteľovi navrhovateľov, resp. jeho dcéry, odôvodňuje odkazom na kvitanciu, ktorú dňa 30.10.2009 vystavila spoločnosť ARTKONTI, s.r.o., v ktorej menovaná spoločnosť potvrdzuje, že navrhovatelia splatili dňa 30.10.2009 úver, ktorý bol zabezpečený záložným právom k ich bytu č. XX. Výpovede navrhovateľov ako účastníkov konania aj svedkyne N. napriek príbuzenskému pomeru s navrhovateľmi boli plne v súlade s týmto nespochybniteľným listinným dôkazom. Aj odvolací súd považuje za dôkaz,

ktorý z hľadiska jeho závažnosti, ako aj charakteru je potrebné hodnotiť ako závažný dôkaz práve kvitanciu zo dňa 30.10.2009. V tejto súvislosti nemôže obstať tvrdenie o chybe, resp. omyle v dátumoch, keďže jedná sa o listinu adresovanú priamo Správe katastra Trenčín pre vykonanie závažného úkonu, a to vykonanie spätného prevodu vlastníckych práv na predošlého vlastníka nehnuteľnosti. V kvitancii je jednoznačne potvrdené, že úver na základe zmluvy o úvere zo dňa 02.10.2008 a zabezpečený prevodom vlastníckych práv k nehnuteľnostiam bol splatený 30.10.2009 a zároveň tento dátum je uvedený ako dátum vyhotovenia danej listiny. Zároveň bol podpísaný vtedajším konateľom spoločnosti ARTKONTI, s.r.o. C., pričom listina, na ktorú poukazuje odporca, bola vyhotovená konateľom, ktorý v tom čase v uvedenej funkcii nevystupoval. Za opodstatnene uplatnený napokon nepovažoval odvolací súd ani dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Podľa súdnej praxe sa za nesprávne právne posúdenie veci považuje mylná aplikácia a výklad právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Súd prvého stupňa vec posúdil podľa § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Je tak zrejmé, že sú tam obsiahnuté tri dôvody neplatnosti. Podľa odôvodnenia súd prvého stupňa videl neplatnosť písomnej zmluvy o úvere v tom, že v zmluve je prejav vôle účastníkov v rozpore s ich skutočnou vôľou. Podľa názoru odporcu takýto právny úkon netrpí vadou spôsobilou spôsobiť absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko neodporuje zákonu, ani zákon neobchádza, ani sa neprieči dobrým mravom.

Z ust. § 34 Občianskeho zákonníka vyplýva, že právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. Ide o vymedzenie definície právneho úkonu. Ak teda predmetný právny úkon nebol v danom prípade prejavom vôle smerujúci k vzniku takých práv a povinností, aké boli v zmluve vyjadrené, a teda nevyjadroval ich skutočnú vôľu, súd prvého stupňa správne ustálil, že ide o neplatný právny úkon.

Krajský súd preto rozsudok okresného súdu potvrdil.

V odvolacom konaní boli tak úspešní navrhovatelia, ktorí majú v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, pričom trovy spočívajú v odmene za právne zastúpenie, stanovenej podľa § 11 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v spojení s § 13 ods. 2 uvedenej vyhlášky 60,08 Eur, t.j. 2 x 30,04 Eur + režijný paušál 14,82 Eur, spolu 74,90 Eur.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.